

HAGAR VERGELEKEN MET SARA

HJM Sales, 14-06-2018

Geliefde broeders en zusters, omdat de bijbel een bovennatuurlijk boek is, geschreven door de Heilige Geest, verbaast het ons niet dat namen en getallen betekenis hebben. En het verbaast ons ook niet, dat er typologiën in de bijbel voorkomen. Dat personen of anderszins kunnen worden vergeleken met bijvoorbeeld latere omstandigheden of belangrijke personen. Zij zijn in deze zin voorafschaduwingen. Zo vergeleek Paulus in 1 Cor. 5:7 Jezus met het Pesachlam. Zo legde Jezus in Matth. 12:40 uit, dat het verblijf van Jona gedurende drie dagen in de buik van een grote vis kan worden vergeleken met Zijn drie dagen durende verblijf na Zijn kruisdood in het graf.

Aartsvader Abraham typeert de rechtvaardigmaking op grond van geloof (Rom. 4:3-5). Het geloof in de Verlossing door Jezus schenkt ons rechtvaardigmaking door Genade. Willen we er zélf voor werken op grond van de Wet? Dan ontvangen we loon, maar geen Genade. Abraham die zijn zoon Izaäk op het altaar offerde, typeert God de Vader, Die Zijn Zoon Jezus op het kruis offerde voor ons behoud. Izaäk is hier dus een type van Jezus. Izaäk's zoon Jakob had liefst twaalf zonen. De zonen Jozef en Benjamin hadden dezelfde vader (Jakob) én moeder (Rachel = oilam, de **geliefde** vrouw). De tien andere zonen (typen van de Wet) hadden dezelfde vader (Jakob), maar hadden verschillende moeders die in zekere zin minder geliefd waren. Namelijk Lea (de **minder geliefde** vrouw) en twee dienstmaagden (**gebonden, niet vrij**). Lees Gen. 29-30. Jozef, inmiddels onderkoning van Egypte geworden, voorzag zijn familie tijdens een grote hongersnood van brood. Jozef typeert de Here Jezus Christus, Die de wereld van levend Brood voorziet. In het verhaal in Genesis kunnen we lezen, dat Jozef zich in het bijzonder inspande voor Benjamin, zijn innig geliefde broer.

Het begrijpen van de nu volgende vergelijking is van groot belang. Want Abraham had niet alleen Izaäk als zoon, maar ook Ismaël. Ismaël was uit het vlees geboren uit Hagar, de (**gebonden**) dienstmaagd van Abraham, terwijl Izaak naar Gods belofte geboren was uit Sara, Abraham's **wettige, vrije** vrouw. Sara was tot op hoge leeftijd onvruchtbaar, maar uit Genade werd zij vruchtbaar en baarde de zoon die God aan Abraham en haar had beloofd en uit wie een talrijk nageslacht geboren zou worden. Die belofte had God in een verbond vastgelegd. Lees Gen. 15-22.

In Gal. 4:21-31;5:1 schreef Paulus, dat Hagar en Sara beiden typen van verbonden zijn: *“Zegt mij, gij, die onder de wet wilt zijn, hoort gij de wet niet? Want er is geschreven, dat Abraham twee zonen had, een uit de dienstmaagd, en een uit de vrije. Maar gene, die uit de dienstmaagd was, is naar het vlees geboren geweest; doch deze, die uit de vrije was, door de belofte; Hetwelk dingen zijn, die andere beduiding hebben; want deze zijn de twee verbonden; het ene van den berg Sinai, tot dienstbaarheid barende, hetwelk is Hagar; Want dit, namelijk Hagar, is Sinai, een berg in Arabië, en komt overeen met Jeruzalem, dat nu is, en dienstbaar is met haar kinderen. Maar Jeruzalem, dat boven is, dat is vrij, hetwelk is ons aller moeder. Want er is geschreven: Wees vrolijk, gij onvruchtbare, die niet baart, breek uit en roep, gij, die geen barensnood hebt, want de kinderen der eenzame zijn veel meer, dan dergene, die den man heeft. Maar wij, broeders, zijn kinderen der belofte, als Izaak was. Doch gelijkerwijs toen, die naar het vlees geboren was, vervolgde dengene, die naar den Geest geboren was, alzo ook nu. Maar wat zegt de Schrift? Werp de dienstmaagd uit en haar zoon; want de zoon der dienstmaagd zal geenszins erven met den zoon der vrije. Zo dan, broeders, wij zijn niet kinderen der dienstmaagd, maar der vrije. 5:1 – Staat dan in de vrijheid, met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.”*

Hagar is type van het verbond op de berg Sinai, toen de Wet aan Mozes werd gegeven. De Wet die zegt: *“Doe dit en doe dat niet en je zult leven”*, maar die niemand kan volbrengen! Sinai correspondeert met het aardse Jeruzalem, dat met haar kinderen in dienstbaarheid is.

Hagar en haar kinderen zijn dienstbaar, wat volgens de bijbel gebondenheid meebrengt. Want slaven en knechten zijn immers niet vrij en dienen hun meesters te gehoorzamen. Overigens is ook het natuurlijke Jeruzalem vandaag de dag met al haar inwoners, de Joden, nog steeds dienstbaar aan de Wet. Ze proberen nog steeds hun eigen gerechtigheid te vestigen. Hun moeder is overduidelijk Hagar. Dan begrijpt u dat hier iets mis is. De stammoeder van het Joodse volk is toch eigenlijk Sara? Het zich scharen onder de Wet van Mozes tot op deze dag door het Joodse volk betekent in geestelijke zin, dat zij Hagar als hun stammoeder beschouwen.

De echte moeder van het Joodse volk is eigenlijk Sara. Zij typeert het Jeruzalem dat boven is, zo schreef Paulus. Dat Jeruzalem is vrij! Sara, de wettige en vrije echtgenote van Abraham, die de vader van alle gelovigen is, is dit Jeruzalem. Daarmee is Sara ook ónze moeder, namelijk wij die geloven in volledige rechtvaardigmaking op grond van het geloof in Jezus' Kruisoffer. Wij zijn kinderen der belofte, net zoals de vrije Izaäk was. Wat jammer dat het Joodse volk nog steeds niet wil geloven in het Kruisoffer van de Messias Jezus Christus en daarmee de vrijheid in Hem ontbeert. Maar zodra zij Jezus wél aannemen, zal Sara hun geestelijke moeder worden. Dit zal eens gebeuren. Hallelujah!

Wat jammer en tragisch dat zij nu zelfs hun eigen broeders, de in Jezus gelovige Joden (Messiaanse Joden), soms vervolgen. Paulus schreef ook over vervolgingen in het schriftgedeelte Gal. 4. Want Ismaël, uit het vlees geboren, vervolgde Izaäk, die uit de geest was geboren. Door de vergelijking van Paulus van Hagar met Sara mogen we dit nu scherp zien. Vervolgingen komen van degenen die dezelfde hemelse Vader hebben, maar niet dezelfde geestelijke moeder. Dit blijkt ook uit het boek Handelingen, waar de apostelen en zeker ook Paulus met name door de Joden werden vervolgd.

Zoals gezegd is Hagar helaas feitelijk nu de geestelijke moeder van het Joodse volk, want ze vechten voor de Wet (de Tien Geboden) en de berg Sinai. Zij geloven dat ze nog steeds de Wet moeten onderhouden. Zij geloven dat zij op grond van hun werken voor God heilig zijn. Doch onder de Wet heeft de zonde kracht. Door de Wet wordt zonde juist levend (Rom. 7). De Wet wordt dan ook de bediening des doods genoemd (2 Cor. 3:7).

Maar voor ons, wedergeboren kinderen Gods, is Genade onze moeder. Wie onder Genade vertoeft, wordt heilig en vruchtbaar zonder het zelfs ook maar te beseffen. Hand. 15:9 zegt, dat onze harten door het geloof worden gereinigd. Omdat wij voortdurend op Jezus zien, Die álles heeft volbracht. Dit heet de vrucht des Geestes.

Geliefde broeders en zusters, de vraag is gerechtvaardigd of sommigen van onze naaste broeders en zusters (christenen en christendenominaties) wérkelijk vrij door Genade zijn of nog steeds door de Wet gebonden? Onze hemelse Jozef (de Heiland Jezus Christus) ziet uit naar Benjamin, de broer met dezelfde geliefde moeder. Dus naar hen, die op grond van de Genade zijn gered en er in geloven! Nu in deze tijd openbaart zich de Benjamingeneratie.

Moge Jezus u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.